VERSCHIJNT WEKELIJKS

Bobo

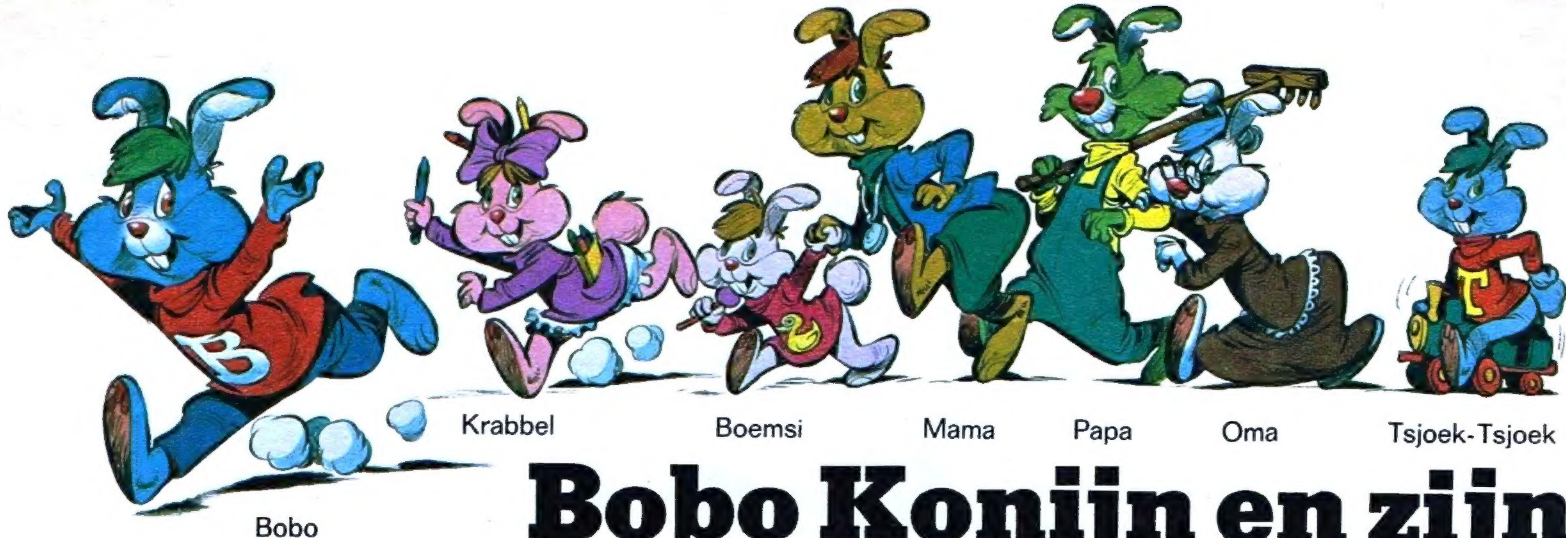
NR. 24 - 5-11 JUNI 1971
losse nummers 60 cent

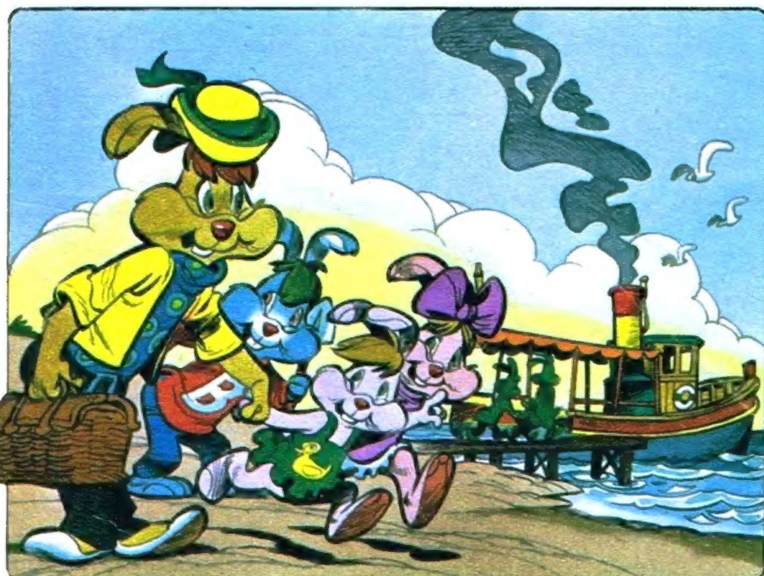
De paardebloem is net een klok.
Je blaast de pluisjes van haar rok.
De pluisjes die dan blijven staan,
Geven dan de tijd weer aan.

**Er zijn vier paardebloemen in de tekening verstopt.
Zoek je ze even?**

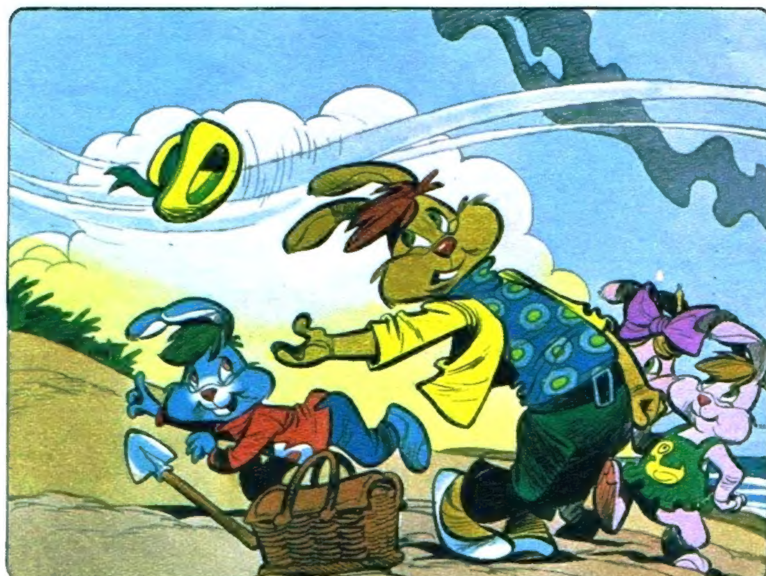
VOORLEESBLAD VOOR PEUTERS EN KLEUTERS

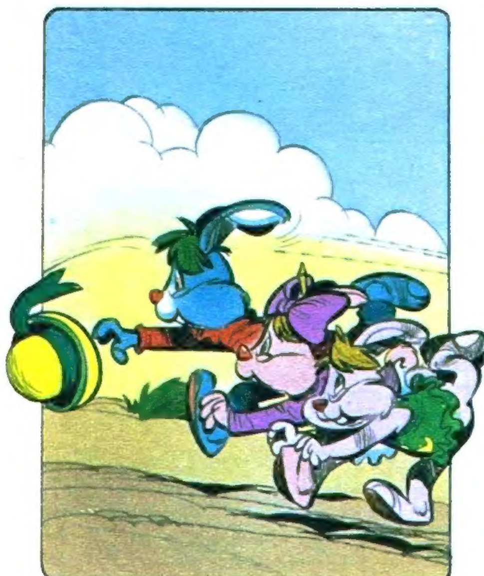
Bobo Konijn en zijn

1. Dat is gezellig! Mama Konijn, Bobo en zijn zusjes Krabbel en Boemsi gaan naar het strand. Mama draagt de picknickmand vol lekkere dingetjes. De kleine konijntjes hun schepjes en emmertjes. „Kijk eens, wat een grote boot!" gilt Boemsi plotseling opgewonden. „Ik wil best meevaren!" roept Krabbel.

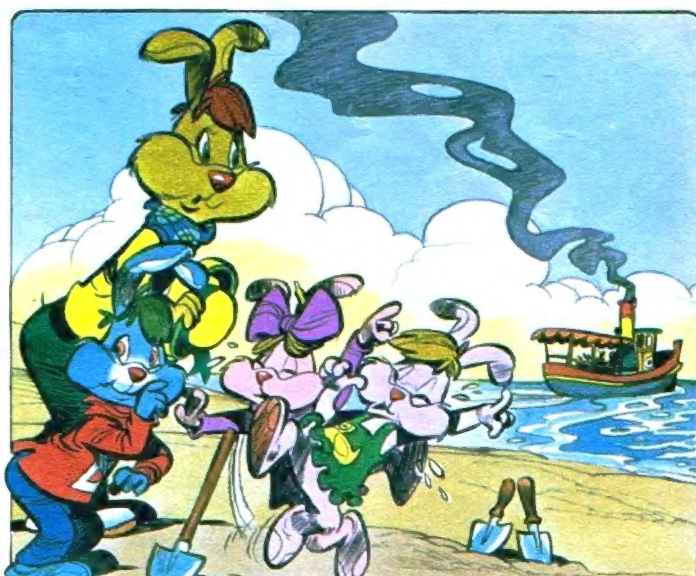
2. Bobo heeft geen tijd om ook iets over die prachtige boot te zeggen. Mama's hoed is afgewaaid en hij gaat er vlug achteraan. „Oeilala," schrikt mama. „Pak hem, Bobo! 't Is mijn nieuwe hoed!" „Wacht maar," lacht Bobo. „U krijgt uw hoed terug, mama! De wind is vlug, maar ik ben nog veel vlugger, hoor."

3. Krabbel en Boemsi zijn de boot ook vergeten. Samen met Bobo rennen ze achter mama's hoed aan. „Pak hem, Bobo!" roepen ze. „Bijna," zucht Bobo. En ja, hoor. . .

4. Bobo heeft de hoed te pakken gekregen. „Nu gaan we een fijn plekje opzoeken," lacht mama. „Jullie hebben vast trek gekregen."

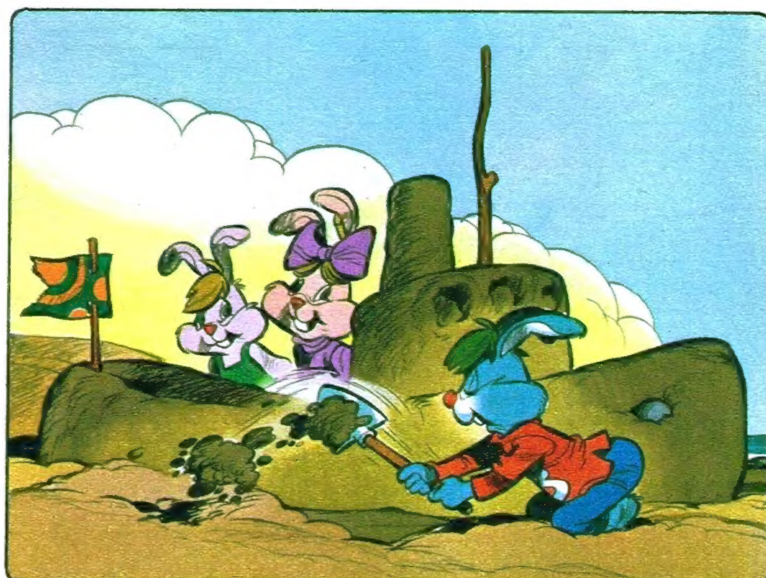
5. „Nou en of," lacht Bobo. Maar Krabbel en Boemsi hebben niet eens gehoord wat mama zei. „Onze boot!" gillen ze. „Daar gaat ie! Nou kunnen we niet eens meer mee." Bobo schrikt. Eerst is mama haar hoed kwijt en nu gaan Krabbel en Boemsi ook nog huilen. . . Ineens krijgt Bobo een idee.

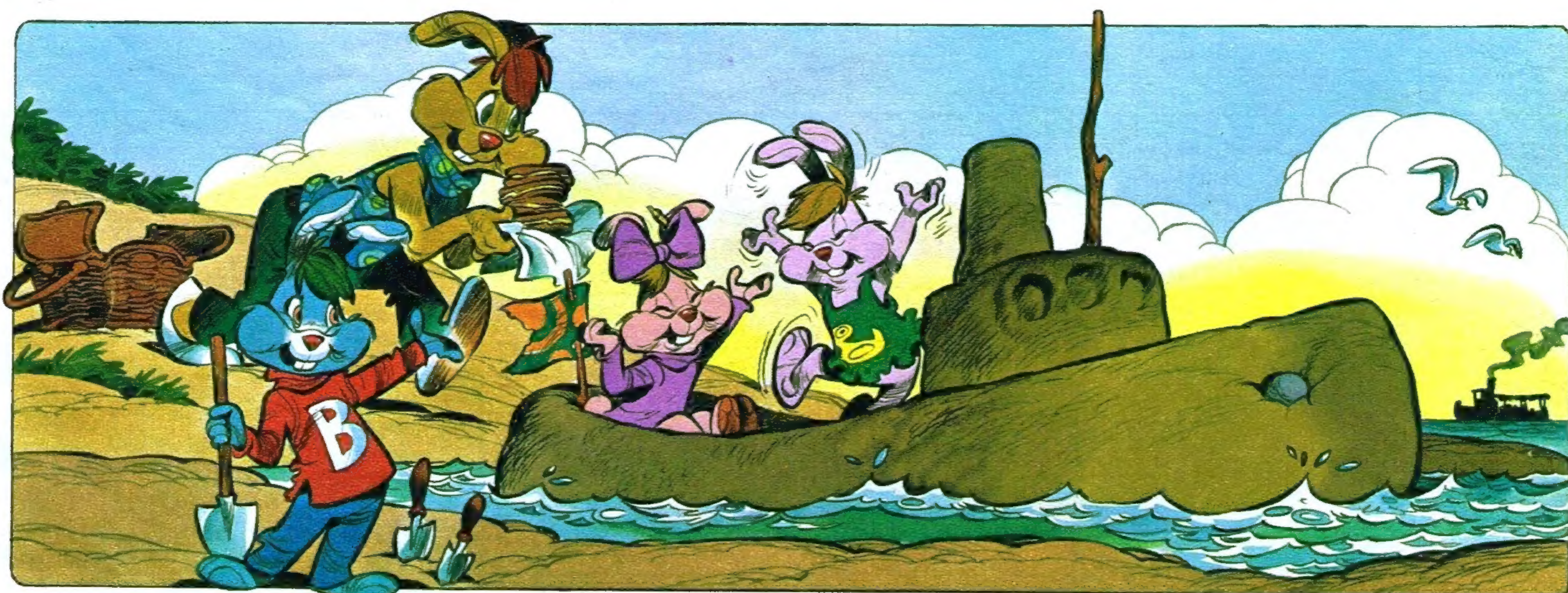
vrolijke familie

6. „Weet je wat!" roept hij. „Ik ga voor jullie een boot maken. Een hele, mooie, grote boot." Verbaasd kijken Krabbel en Boemsi toe. Zou Bobo dat echt kunnen? Ja, hoor! Kijk maar eens naar de plaatjes. Bobo maakt een boot van zand. Mama Konijn zucht opgelucht. Wat zou ze zonder Bobo moeten beginnen. . .

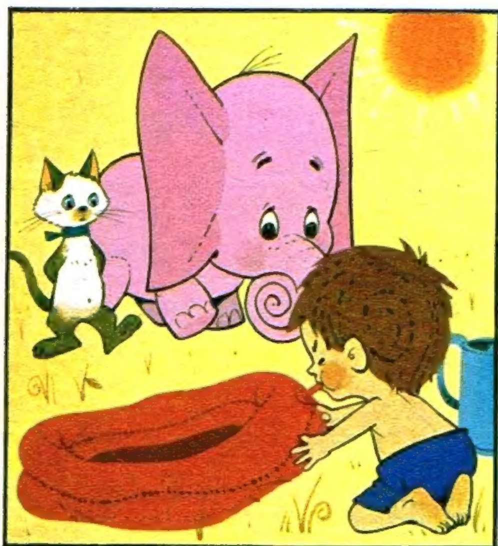
7. „Ziezo," lacht Bobo. „Dat wordt een mooie boot, hè? Nog even en jullie kunnen varen." „Hij ligt niet in het water," roept Krabbel. „Dan kan hij toch niet varen!" Bobo lacht geheimzinnig. „Wacht maar even," zegt hij. Krabbel en Boemsi snappen er niets van. Zou Bobo het water uit de zee gaan scheppen?

8. Nee, hoor! Dat zou veel te veel werk zijn. Bobo wacht gewoon op de vloed. Bij vloed komt het water op het strand en die slimme Bobo weet dat. „Hiep, hoi! Hiep, hoi!" roepen Krabbel en Boemsi opgewonden als even later de golven rond hun bootje spoelen. „Nu varen we. Nu varen we! In onze eigen boot!"

Mama Konijn heeft intussen een stapel heerlijke boterhammen te voorschijn gehaald. „We eten ze in de boot op, hoor!" roept Krabbel. „Natuurlijk," zegt mama. „Dan doen we net alsof we een verre zeereis maken. En dan is Bobo de kapitein, hè?" „Ja! Ja!" roepen Krabbel en Boemsi. „Bobo is de kapitein!"

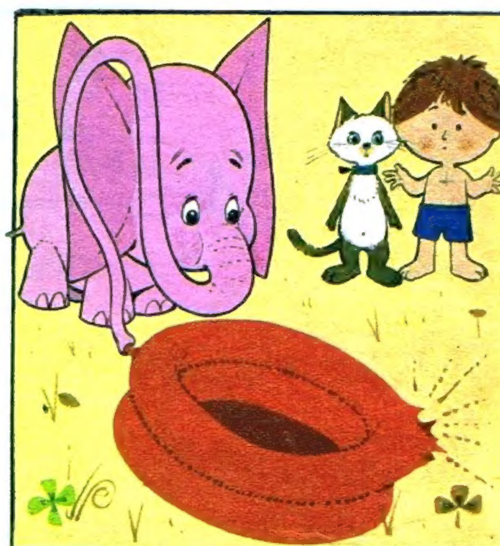
SIMMIE SUIKER HET OLIFANTJE MET DE LANGE SLURF

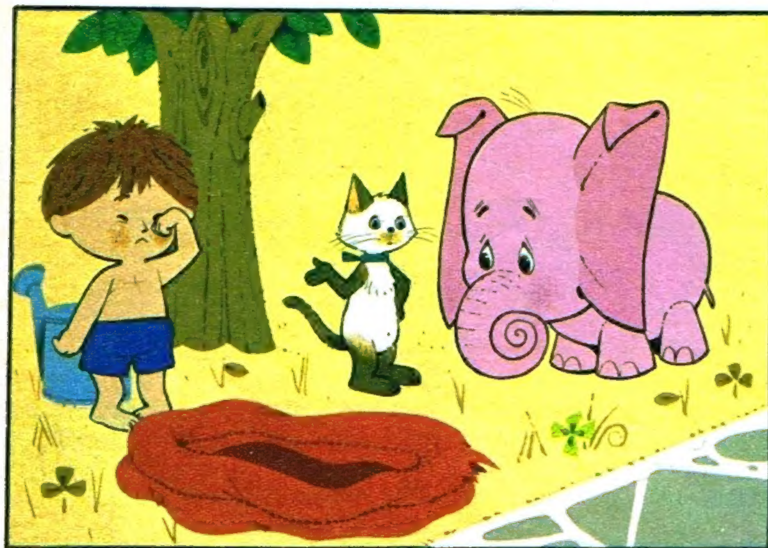
1. Het is warm. „Ik blaas lekker mijn zwembadje op," lacht Pietertje. Maar dat valt nog niet mee. Hij krijgt het er zo warm van.

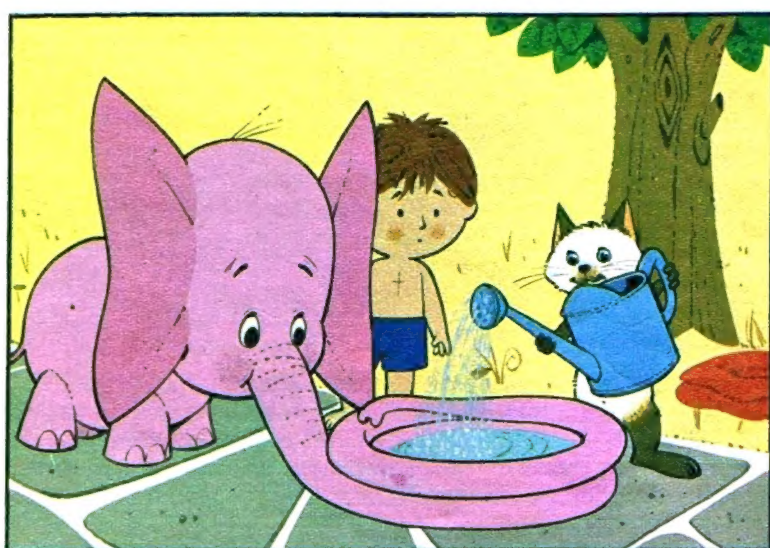
2. „Wacht maar," zegt Simmie. „Ik zal het wel even met mijn lange slurf opblazen. Pff! Pff! Goed gaat dat, hè?"

3. Knal! Simmie heeft te hard geblazen. Het zwembadje springt kapot en de lucht stroomt eruit. Geschrokken kijkt Simmie toe.

4. „Domoor!" roept poesje Rongrong boos. En Pietertje begint heel hard te huilen. Verdrietig rolt Simmie zijn slurf op. Uit zijn ooghoek rolt een grote traan. Hij had het echt niet zo bedoeld. . .

5. Plotseling komt Simmie op een idee. „Ik maak een nieuw zwembadje!" roept hij opgewonden. „Van mijn slurf!" Rongrong lacht. Hij pakt de bloemengieter en zorgt dat er water in Simmies zwembadje komt.

6. Vrolijk spartelt Pietertje rond. En wat doet Rongrong? Hij gaat vliegensvlug naar huis en maakt het gat in het echte zwembadje.

7. Wat heeft hij het er warm van gekregen! Maar dat geeft niet. Pietertjes zwembad is zo groot dat ze er met zijn drieën in kunnen.

8. „Daar fris je van op," lacht Rongrong. En weet je wat Simmie doet? Hij maakt een douche van zijn lange slurf. Slim, hè?
Zou Simmie VOLGENDE WEEK weer zo slim zijn?

EEN WINKEL VOL MET DIEREN

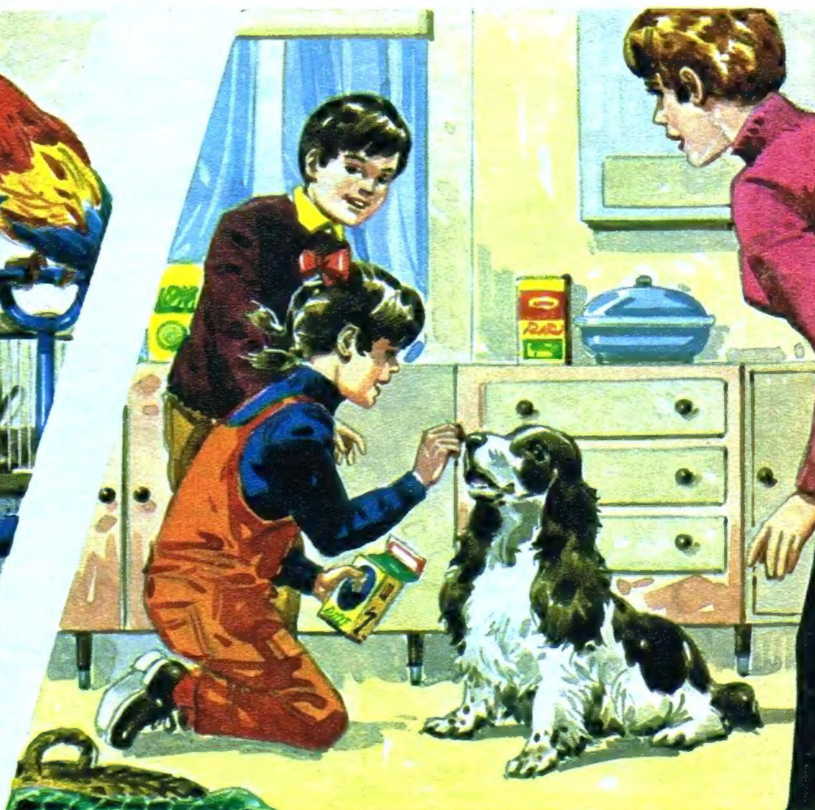

1. Sasja ligt in haar mand. De hele morgen al. Dat is niets voor Sasja, die anders maar al te graag achter Marliesje en Paul aanloopt. Paul vertrouwt het niet. „Ik geloof dat ze ziek is," mompelt hij. „Kom eens kijken, mama. Ze kijkt zo zielig."

2. Ze nemen Sasja mee naar de winkel. „Dan is ze tenminste niet alleen als ze zich naar voelt," zegt mama. Papa aait Sasja over haar kop. „Ik zal de dierenarts maar eens even bellen," zegt hij. Sasja kreunt zachtjes. Alsof ze er alles van begrijpt. . .

3. De dierenarts komt meteen. Hij onderzoekt Sasja en zegt: „Nou, dat valt mee, hoor. Haar maag is wat overstuur. Misschien heeft ze iets verkeerds gegeten. Als jullie haar vandaag viermaal een pilletje geven, dan is ze morgen wel weer beter."

4. Marliesje en Paul zijn blij dat Sasja niet echt ziek is. De hele dag vragen ze aan mama of het al tijd voor een pilletje is. Ze willen Sasja zo gauw mogelijk weer vrolijk zien. 's Avonds al kwispelt Sasja uitbundig met haar staart als ze een hondebrokje krijgt!

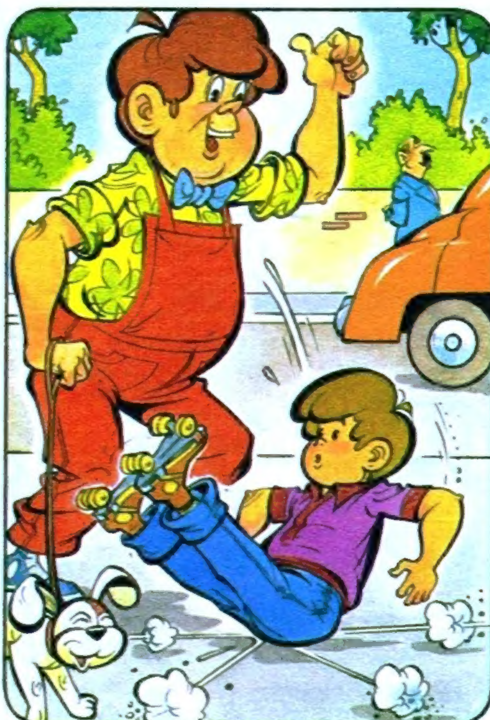
OOM STUNTEL

OP ROLSCHAATSEN

1. Handige Heintje, het neefje van oom Stuntel wil gaan rolschaatsen. „Daar kom ik aan, oom!" roept hij overmoedig. „Ik ben nog niet een keer gevallen!"

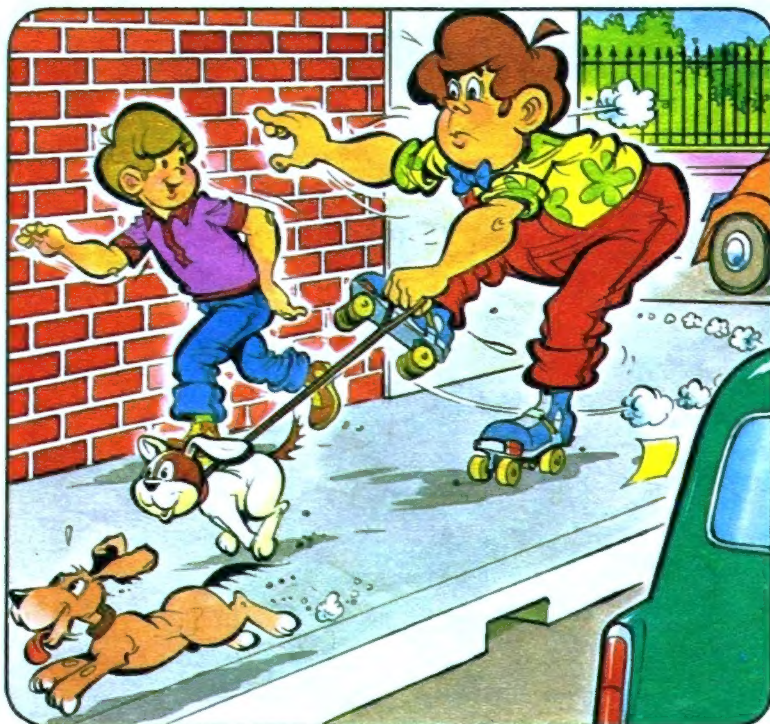
2. Heintje heeft het nog niet gezegd of daar ligt hij... „Haha," lacht oom Stuntel. „Dat komt er nu van als je zo opschept. Rolschaatsen is moeilijk, hoor. Je moet er gevoel voor hebben."

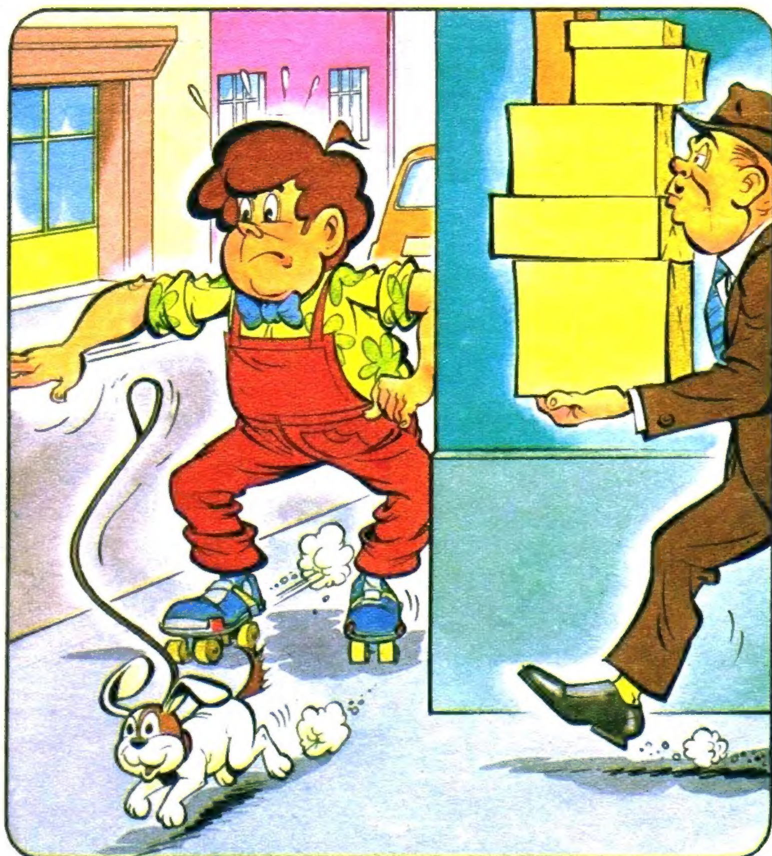
3. „Wacht, ik zal het weleens voordoen. Toen ik zo oud was als jij heb ik nog eens een eerste prijs gewonnen met rolschaatsen. Kijk, zo moet je je voeten neerzetten."

4. Op dat moment ziet Flap een hondje gaan. Hela, daar moet hij even achteraan. Hij zet het op een lopen en sleurt oom Stuntel achter zich aan. Oom Stuntel is zo verbouwereerd dat hij er helemaal niet aan denkt om de riem los te laten. „Stop!" roept hij geschrokken. „Kom bij het baasje, Flap!"

5. Flap denkt er niet aan. Hij begint nog harder te rennen en oom Stuntel is zo dom om zich mee te laten trekken. „Zo kan ik ook rolschaatsen, oom!" roept Heintje. „Hebt u op die manier die eerste prijs gewonnen?" Oom Stuntel luistert niet. Angstig vraagt hij zich af of Flap dan nooit moe wordt.

6. Eindelijk komt hij op het idee om de riem los te laten. Maar hij heeft zo'n vaart dat hij nog enkele meters doorschiet. En dan gebeurt er iets vervelends. Oom Stuntel ziet een man met een stapel pakjes aankomen, maar hij kan niet meer stoppen. Pats! Boem! En dat is een botsing...

7. Oom Stuntel ziet sterretjes. En de meneer ook. De pakjes vliegen in het rond. Haastig komt Heintje aanlopen. Hij moet oom Stuntel helpen. De meneer zal wel woedend zijn. En ja, hoor, daar begint het al. „Uilskuiken! Stuntel!" hoort die arme oom Stuntel tegen zich roepen.

8. Hij durft nauwelijks op te kijken. „Ik... ik wou nog om u heen schaatsen," stottert hij. „Schaatsen!" roept de meneer spottend. „Als je dàt schaatsen noemt! Je kunt er niks van, man! Ik zou die dingen maar gauw uitdoen voor er nog meer narigheid van komt." Zenuwachtig schopt oom Stuntel de rolschaatsen uit.

9. En dan gebeurt er iets grappigs. Flap, die wil gaan kijken wat er allemaal is gebeurd, komt met zijn pootjes op de rolschaatsen terecht. Hij gaat er als een echte rolschaatser vandoor. „Kijk eens, oom!" roept Heintje. „Kijk eens naar Flap! Als er weer een wedstrijd is, wint hij de eerste prijs. Vast!

We gaan allemaal naar Hummelhonk

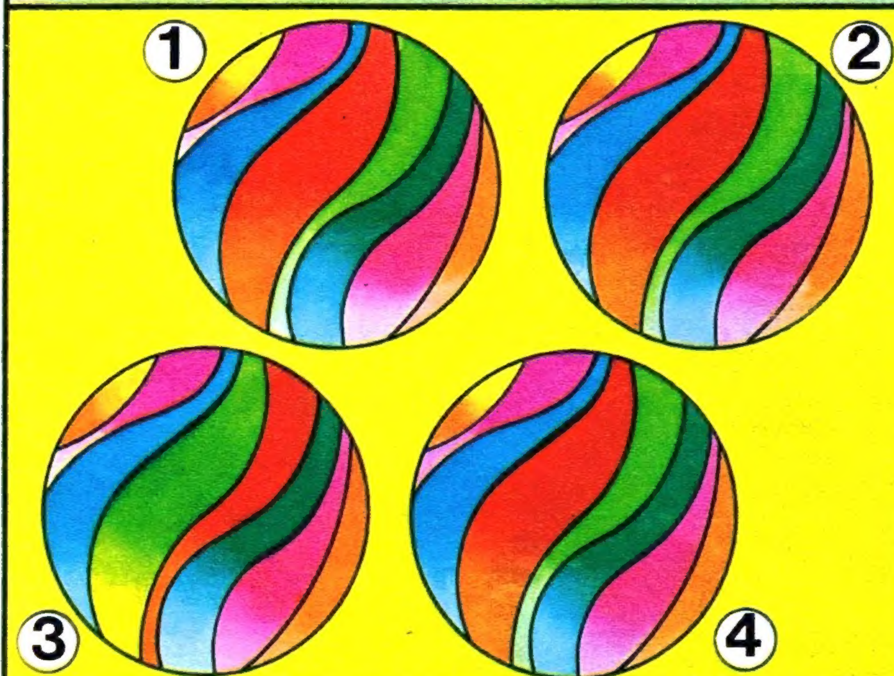

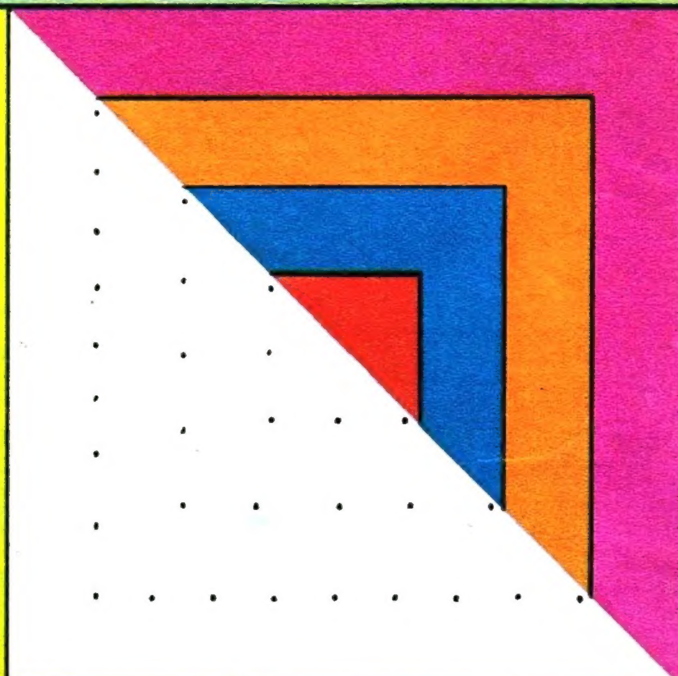
Wat gaan de kinderen Zonnemans graag naar Hummelhonk. Je kunt er ook zo fijn spelen. Met mooi weer gaan ze natuurlijk naar buiten. Wat een pret hebben ze dan! Ken je alle kinderen van Hummelhonk nog bij hun naam? Probeer de namen maar eens op te noemen. Juffrouw Marijke schenkt voor iedereen een beker melk in. Marjo mag de bekers ronddelen. „Geef je je pop ook een slokje?" lacht ze tegen Lucy. Zie je wat Bas doet? Hij maakt een tekening van juffrouw Ans. Op de muur van het schooltje nog wel. „Haha," lacht Johan. „Het is sprekend de juf."
Maar wat doet die domme Herman? Hij schopt de bal door de ruit. „Foei!" roept juffrouw Ans. Jennie, die het ook heeft gezien, roept: „Echt weer iets voor Herman, hoor!" Wiesje plukt bloemetjes. Peter is de konijntjes aan het voeren. Heb je Loekie en Anja al ontdekt? Leuk om zo samen te springen, hè? Mieke is weer eens iets vergeten. Zie je al wat? Precies, haar schoenen! En wat doet Ronald daar? Hij lijkt wel een acrobaat met die beker op zijn hoofd. Miepje snoept natuurlijk weer. Dat is helemaal niet goed voor haar tandjes, hoor.
De tweeling zit op de wip. Wat doen ze weer wild! En wie is daar nog in de klas? Leo! Hij mag wel opschieten. Straks is alle melk op.
Zie je wie er ook melk lust? Een vogeltje. Het drinkt stiekem uit Peters bekertje.

De tekenaar heeft Miekes schoentjes in de tekening verstopt en ook vier bladeren. Zie je ze?

EEN MUIS EN DRIE KIKKERS

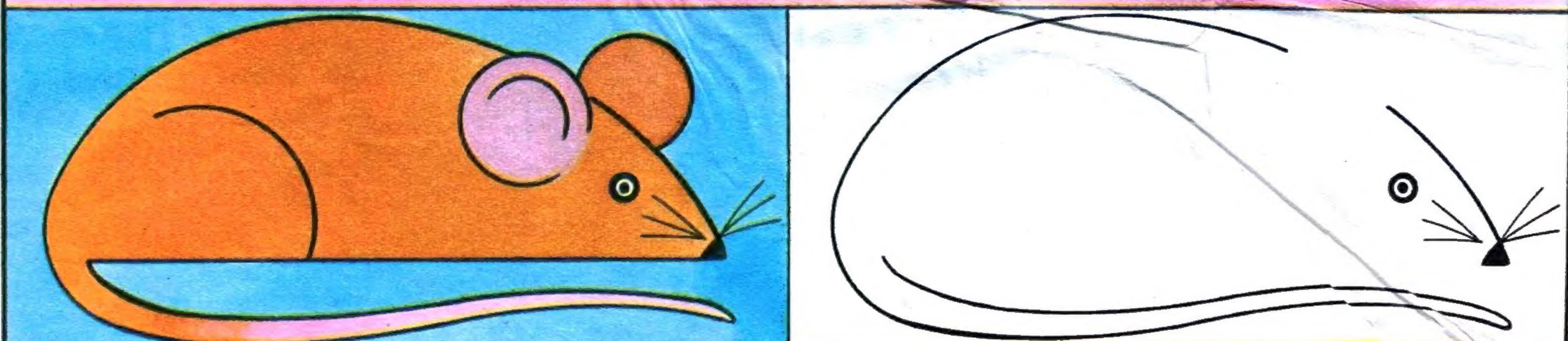

Een van de kikkers is anders dan de andere drie. Zie je al welke?

Trek lijnen over de stippeltjes en er ontstaan allemaal vierkantjes, die je fijn kunt kleuren.

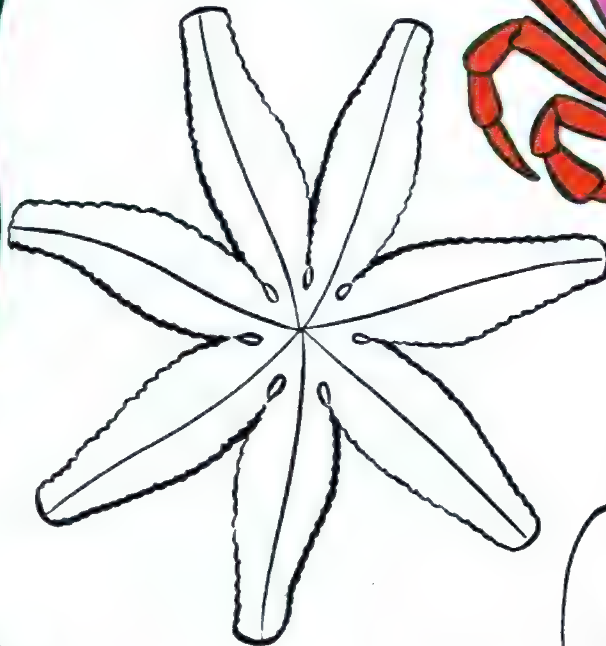

Kwaak, zegt de kikker. Als je met je vinger langs de lijntjes gaat, ontdek je welke kikker midden in de vijver, welke in het riet en welke op de steen terechtkomt.

Een muis zonder oren... Dat kan niet, hè? Maak jij die muis af en kleur je hem ook? Kijk maar goed naar het voorbeeld.

JE VINDT HET BIJ DE ZEE

Weet je hoe de dingen van deze tekening heten? Denk maar eens goed na. Zeewier, zeester en een krab. En waar vind je ze? Bij de zee! Geef je ze een mooi kleurtje?

BOBO TEKENHOEK

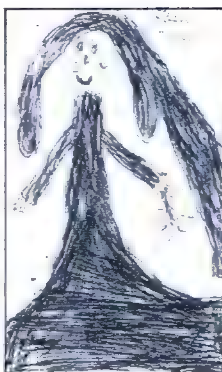
Hoe gaat dat? Laat uw kleuter(s) met potlood of balpen op een briefkaart een tekening maken. Het mag van alles voorstellen. Maar denk erom: niet laten kleuren. Schrijf op de frankeerzijde van de kaart in blokletters voor- en achternaam van de kleuter, leeftijd, adres en woonplaats.

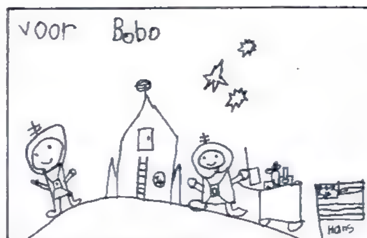
Clazina Wubs 2 jaar
Koningstraat 50
Ter Apel

Simone Barentz 4 jaar
Badhuislaan 11
Krommenie

Ellen de Swart 5 jaar
Zwanensingel 87
Wijchen

Hans Dequeker 6 jaar
Raversijdestraat 46/A
8400-Oostende
België

Binnen 4 weken geen bericht gehad? Dan komt de ingezonden tekening niet voor plaatsing in aanmerking. Er kunnen geen tekeningen worden teruggestuurd.

Adresseer zó: Bobo Tekenhoek, postbus 297, Haarlem. Voor België: Bobo Tekenhoek, Van Schoonbekestraat 34-38, 2000 Antwerpen.

SNUFFELS AVONTUUR

Ken je Snuffel nog, het hondje van Peter en Linda? En Dotje, het kleine poesje, waarmee hij zo graag speelde? Bovenaan de pagina zie je ze allebei. Op een middag toen Peter en Linda naar school waren, verveelde Snuffel zich. „Woef, woef!" blafte hij tegen Dotje. „Waarom wil je niet met me spelen?" Dotje sliep en hield haar oogjes stijf dicht. Snuffel probeerde haar wakker te maken door met zijn kop tegen haar aan te duwen, maar Dotje sliep door. Toen liep Snuffel maar de tuin in. Hij snuffelde aan de bloemen, hij snuffelde aan het hek. Hela, wat was dat? Het hek stond open. Hij kon zo maar de straat oplopen. Snuffel wist wel dat hij niet alleen buiten het hek mocht komen, maar de verleiding was te groot. Helemaal alleen aan de wandel! Dat was hem nog nooit gebeurd. Geen riem, waaraan iedere keer een ruk werd gegeven. Geen stem, die hem vertelde dat hij bij het vrouwtje of de baas moest blijven. Terwijl hij vrolijk met zijn staart kwispelde, liep Snuffel naar het park, waar hij iedere middag na schooltijd met Linda en Peter kwam. Daar was het grote hek al en daar de vijver met de eenden. „Woef, woef!" deed Snuffel tegen de eenden. Daarna rende hij uitgelaten langs de paadjes. Zo nu en dan bleef hij staan om even aan een vuilnisemmer of een bank te snuffelen. Hij kon precies doen wat hij zelf wilde. Er was niemand, die hem vertelde wat hij wel en niet mocht. Juist was hij bovenop een bank gesprongen toen hij iemand hoorde aankomen. Het was de parkwachter. Snuffel bleef rustig zitten. Alleen het vrouwtje of het baasje zou zeggen: „Snuffel, kom van die bank af." Zo'n vreemde man wist natuurlijk niet dat hij dat niet mocht. Ja, dat dacht Snuffel. En hij schrok dan ook geweldig toen een harde stem plotseling riep: „Wil je weleens van die bank afkomen!" Als een haas ging Snuffel ervandoor. In de haast zag hij helemaal niet waar hij liep en hij keek dan ook erg verbaasd toen zijn pootjes plotseling nat werden. Bijna was hij in de vijver gelopen.
„Kwaak, kwaak, kwaak kwaak!" Geschrokken vlogen de eenden op. Ze dachten dat Snuffel hen kwaad wilde doen en dat dacht de oppasser ook. „Maak dat je wegkomt," riep hij. Zenuwachtig keerde Snuffel zich om en toen wachtte hem een tweede schrik. Wie kwamen daar aan? Linda en Peter! „Stouterd!" riepen ze. „Je weet toch dat je niet alleen op straat mag komen." Met zijn staart tussen zijn poten liep Snuffel met hen mee naar huis. Een wandelingetje alleen was ook niet alles. Dan was er wel weer een oppasser, die je vertelde wat je niet mocht.

GA JE MEE NAAR

1. Pukkie en zijn vriendinnetje, feetje Wanda, logeren bij de koning van Arabië en zijn zoontje Avondster. Op een ochtend als niemand het ziet, pakken de jongens stiekem een vliegend tapijtje weg...

2. „We gaan een hele verre reis maken, hè?" roept Pukkie tegen Avondster. Hij kijkt om naar zijn vriendje. Maar wat is er met Avondster aan de hand? Hij kijkt helemaal niet vrolijk meer...

Je gaat verkeerd!" roept Avondster angstig. „Door die poort kom je in de muziekkamer van mijn vader!" Pukkie schrikt. Hij wil zijn tapijtje de andere kant uitsturen, maar het lukt niet meer.

3. Avondster wil zijn vriendje niet in de steek laten en even later zweven ze samen de muziekkamer binnen. „Lieve help," roept de koningin geschrokken. De muzikanten houden van schrik op met spelen en een lakei laat een fruitschaal uit zijn handen vallen. Allemaal staren ze omhoog.

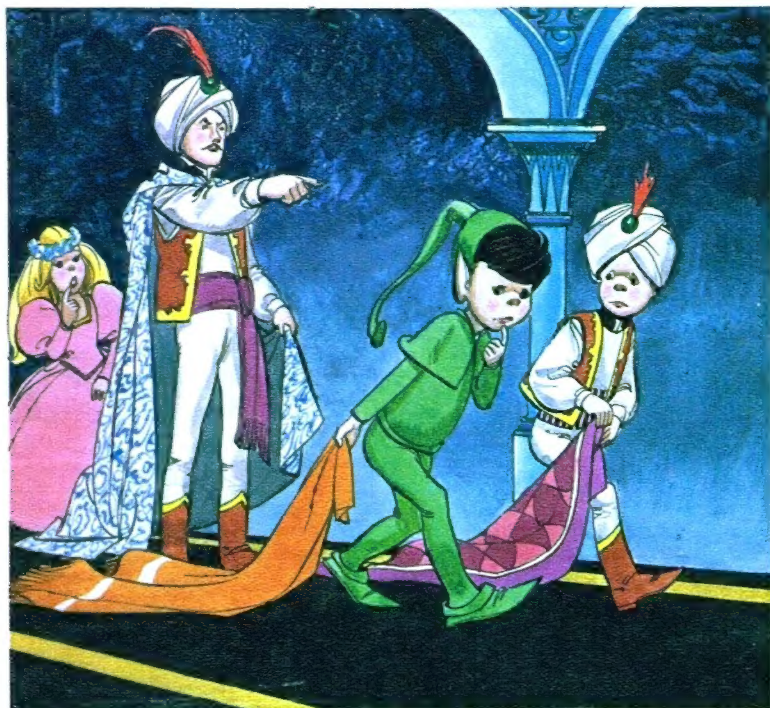
Wat kijkt de koning boos. „Willen jullie eens gauw naar beneden komen en die tapijtjes terugbrengen," roept hij. „Foei, Avondster! Je weet toch dat je die tapijtjes alleen op feestdagen mag gebruiken." Angstig laten Avondster en Pukkie zich zakken. Avondster weet al wat hun te wachten staat.

Redactie en administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Telefoon 31 92 00. Abonnementsprijs: 45 cent, per kwartaal (13 nrs.) f 5,85. Losse nummers: 60 cent. Betalingswijze: Krijgt u het blad per post onder adresband dan ontvangt u een acceptgirokaart. Als u het blad van de wederverkoper ontvangt, regel dan de betaling met hem. Artwork by Eurostudio, Milan.

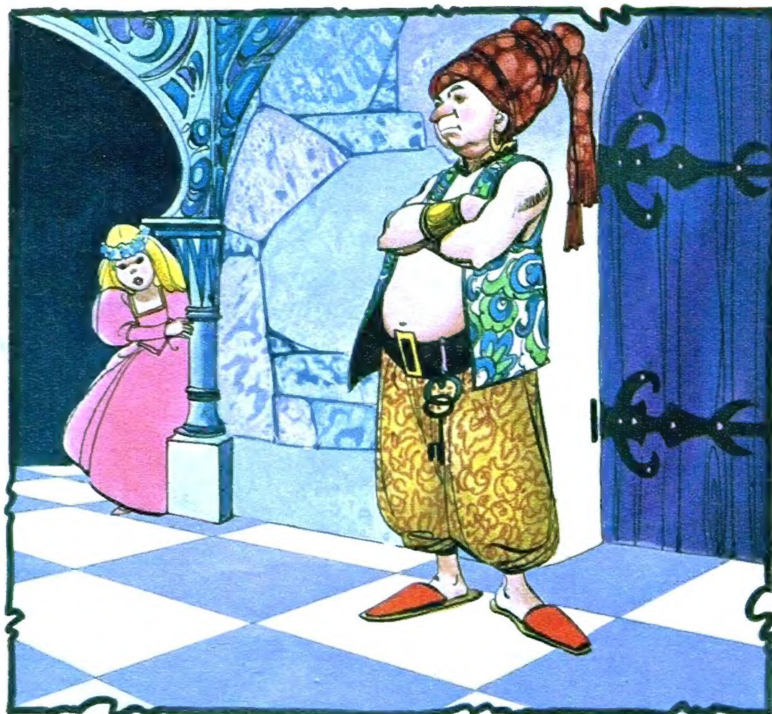

SPROOKJESLAND?

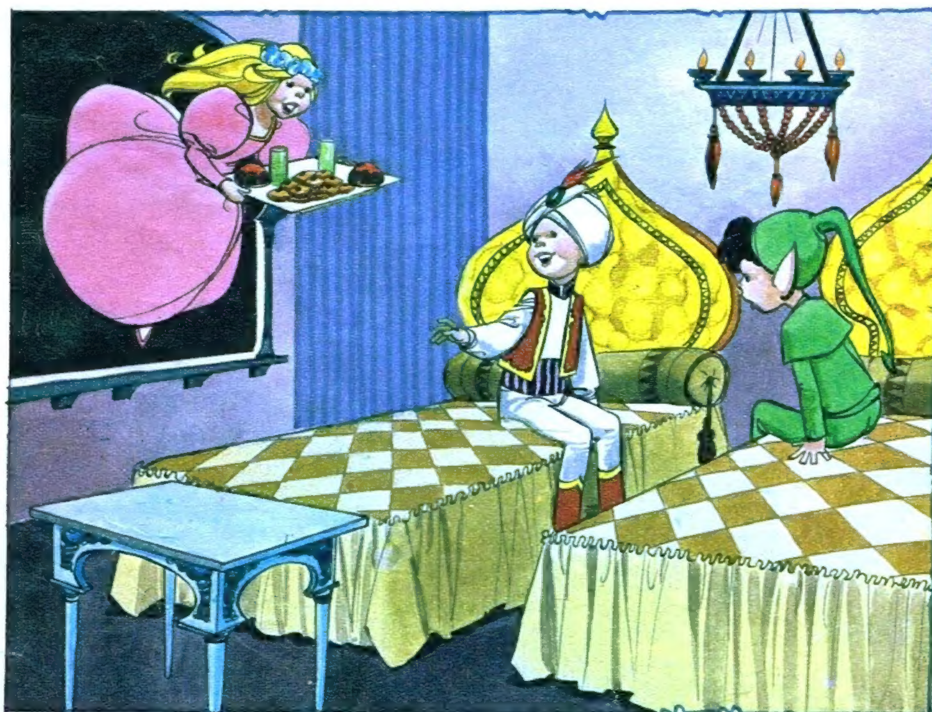

4. „Naar jullie kamer," gebiedt de koning. „En vertel je vriendje maar wat we met stoute jongetjes doen, Avondster." Pukkie schrikt. Wat zou er met hem gaan gebeuren? „We worden opgesloten," fluistert Avondster. „Tot morgenochtend. En we krijgen de hele dag niets anders dan water en brood."

5. Feetje Wanda heeft medelijden met haar kleine vriendjes. Voorzichtig gaat ze kijken of ze hen niet stiekem iets lekkers toe kan stoppen. Maar er staat een wacht voor de deur van hun kamertje. Ik zal door het raam moeten, denkt Wanda. Ze gaat gauw haar toverstokje halen.

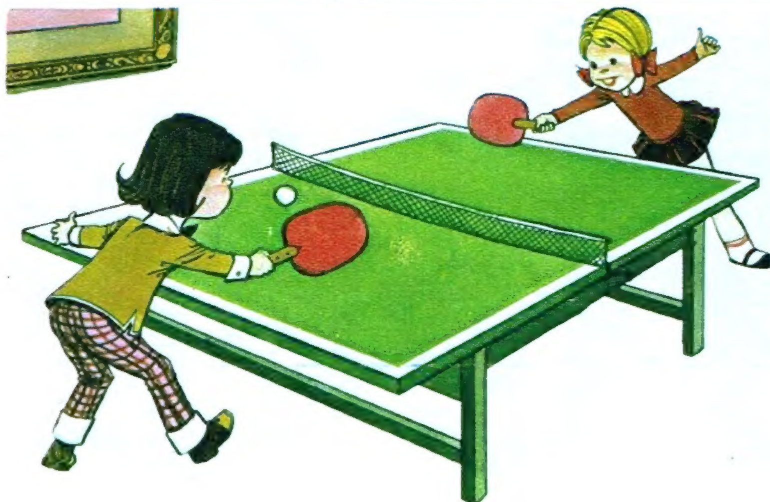
6. Het is makkelijk, hoor, als je kunt toveren. Wanda tovert zo maar dat ze kan vliegen en gaat door het raam Avondsters kamertje binnen. Avondster en Pukkie zetten grote ogen op. Dan zien ze het blad vol lekkernijen. „Wat lief van je!" roept Pukkie. „Ik begon net een verschrikkelijke honger te krijgen." Feetje Wanda lacht. „Dat hadden jullie niet gedacht, hè?"

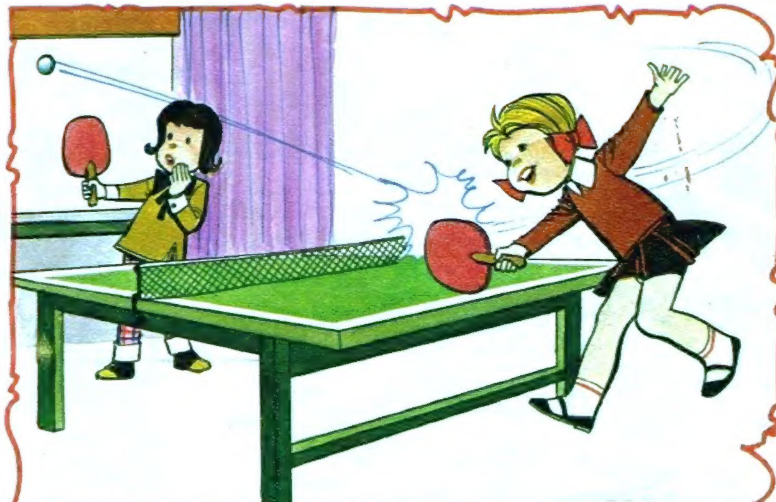
7. Wat smullen Pukkie en Avondster. En weet je wat die stoute Pukkie zegt? „Nu kunnen we morgen best weer stout zijn." Maar Wanda zegt: „Dat had je gedacht. Dan moet je maar op water en brood leven, hoor!"

Verspreiding voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen 1. Telefoon 38.23.80, postrekening 834.05. Prijs per nummer: 8 F. Verkrijgbaar bij de verkopers in boek- en dagbladhandel.

JOLIGE JUULTJE

1. Jolige Juultje heeft een tafeltennisspel gekregen. Samen met Suffe Suusje speelt ze een partijtje. Ping-pong, ping-pong, doet het balletje op de tafel. Juultje en Suusje kunnen het echt al een beetje.

2. „Daar komt hij!" roept Juultje en ze geeft het balletje een harde tik. „Kijk uit!" roept Suusje, maar het is al te laat. Het balletje is door het open raam gevlogen. Verbaasd kijkt Juultje het na.

3. Gauw lopen Juultje en Suusje naar buiten om het balletje op te zoeken. „Kijk eens," lacht Juultje. „Mopje heeft het opgevangen. Kom eens, Mopje. Geef dat balletje eens aan Juultje."

4. Maar dat is het kleine hondje niet van plan. Hij wil dat Juultje en Suusje met hem spelen. Ondeugend kijkt hij hen aan. Alsof hij wil zeggen: „Zie maar dat je het krijgt, hoor!"

5. „Wacht maar," lacht Juultje. Ze gaat gauw naar binnen en komt terug met een koekje. „Kijk eens, Mopje!" roept ze. „Kijk eens, wat ik voor je heb." Mopje watertandt. Hij laat het balletje uit zijn bek rollen en weet niet hoe vlug hij het koekje moet pakken.

6. Blij kwispelend gaat hij ervandoor. Juultje en Suusje lachen. Zo, nu kunnen ze tenminste weer verder gaan met hun spel. Maar eerst doen ze het raam dicht. Stel je voor dat het balletje weer naar buiten zou vliegen. Juultje kan niet koekjes blijven geven!